

การใช้เชื้อราไตรโคลเดอร์มาในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดข้าว

Utilization of trichoderma on the growth of rice seed

อนิรุธ นิยมพันธ์¹, รัตติยา วารีชล¹, วัชรพงศ์ คงทน¹, ศักดิ์ชาย คงนคร^{2*}, อనุมัติ เดชนะ²

Anirut Niyompan¹, Rattiya Wareechol¹, Watcharapong Kongton¹, Sakchai kongnakorn^{2*}, Anumust Deachana²

¹ นักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

² อาจารย์ สาขาวิชาพิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

* Corresponding author, E-mail: Sakchai.kh@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราการงอกของเมล็ดข้าวและอัตราการแตกกอของต้นข้าวโดยเชื้อราไตรโคลเดอร์มา ซึ่งคุณสมบัติของเชื้อราไตรโคลเดอร์มาส่งผลต่ออัตราการงอกและการเจริญเติบโตของต้นข้าว จากการเปรียบเทียบอัตราการงอกของเมล็ดข้าว อัตราการลดชีวิตของต้นข้าว และอัตราการแตกกอของต้นข้าว โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ใช้น้ำผสมเชื้อราไตรโคลเดอร์มาในการแช่เมล็ดและรด กับกลุ่มที่ใช้น้ำเปล่าในการแช่เมล็ดและรด พบว่า กลุ่มตัวอย่างข้าวที่ใช้เชื้อราไตรโคลเดอร์มาในการแช่เมล็ดและรด มีอัตราการงอกของเมล็ดข้าว อัตราการลดชีวิตของต้นข้าว และอัตราการแตกกอของต้นข้าวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างข้าวที่ใช้น้ำเปล่าในการแช่เมล็ดและรด คือ กลุ่มตัวอย่างข้าวที่แช่น้ำผสมเชื้อราไตรโคลเดอร์มา มีเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวเฉลี่ย 94.67 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของต้นข้าวเฉลี่ย 100.00 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์การแตกกอของต้นข้าวเฉลี่ย 84.66 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างข้าวที่แช่น้ำเปล่ามีเปอร์เซ็นต์การงอกของเมล็ดข้าวเฉลี่ย 84.67 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของต้นข้าวเฉลี่ย 92.93 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์การแตกกอของต้นข้าวเฉลี่ย 53.34 เปอร์เซ็นต์ แสดงว่าต้นข้าวตอบสนองต่อเชื้อราไตรโคลเดอร์มาได้ดี

คำสำคัญ: เชื้อราไตรโคลเดอร์มา อัตราการงอก อัตราการแตกกอ

Abstract

By studying the effects of *Trichoderma* spp. on seed germination, plant growth, and tillering in rice, compared with samples with the use of water for seed soaking and plant watering, it was found that higher rates of seed germination and tillering were observed in samples soaked and watered with water containing *Trichoderma* spp. In terms of average rates of seed germination, plant growth, and tillering, those rates obtained from samples with the use of water containing *Trichoderma* spp were 94.67%, 100%, and 84.67%, respectively, while those were 84.67%, 92.93%, and 53.34%, respectively, if using water only. Therefore, findings indicated a positive response of rice to *Trichoderma* spp.

Keywords: Trichoderma, Growth of seed, The tillering rate

1. บทนำ

ข้าวนอกจากเป็นอาหารเพื่อการยังชีพและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการดำรงชีวิตของคนไทยแล้ว ข้าวยังจัดว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยอีกด้วย ซึ่งในปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่พึ่งพาปัญหาในการปลูกข้าว คือ มีการใช้จำนวนเมล็ดพันธุ์ข้าวในปริมาณมาก แต่กลับได้ผลผลิตที่น้อยกว่าปกติกันในการปลูกข้าวนั้น เกษตรกรมักพบทั้งโรคและแมลงศัตรูข้าว ซึ่งโรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อข้าวส่วนใหญ่มีสาเหตุเกิดจากเชื้อรา เช่น โรคใบไม้ โรคเมล็ดด่าง โรคใบจุดสีน้ำตาล เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าว ทำให้เกษตรกรมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตข้าวด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และซอฟต์เอนพีชสังเคราะห์ ซึ่งสามารถเพิ่มผลผลิตได้เป็นอย่างดี แต่ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเป็นลูกโซ่ อีกทั้งปัญหาปุ๋ยและสารเคมีราคาแพงทำให้เกิดการลงทุนสูง ในขณะที่ราคาผลผลิตไม่ได้สูงขึ้นตามสัดส่วนของต้นทุนที่สูงขึ้นทำให้เกษตรขาดทุนและมีหนี้สินเพราะต้องพึงพาปัจจัยจากภายนอก เพื่อนำมาเพิ่มผลผลิตรวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพก่อให้เกิดสารพิษตကดค้างในผลผลิตและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกรทางเลือกหนึ่งในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยไม่ใช้สารเคมี คือ การควบคุมศัตรูพืชโดยชีววิธี (biological control) เป็นการควบคุมศัตรูพืชโดยอาศัยศัตรูธรรมชาติ เพื่อลดปริมาณศัตรูพืชลงให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย ได้แก่ ตัวห้ำ ตัวเบียน และเชื้อจุลทรรศน์ ซึ่งการควบคุมศัตรูพืชโดยชีววิธีนี้ จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย ลดต้นทุนการผลิต ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังช่วยให้เกิดสมดุลธรรมชาติในระบบนิเวศ วิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดต้นทุนการผลิตและลดความเสียจากสารพิษของสารเคมี คือ การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาที่สามารถควบคุมโรคพืชที่เกิดจากเชื้อราได้ดี มีความปลอดภัยต่อผู้ใช้ และมีต้นทุนในการผลิตต่ำ ก่อให้เกิดรายได้ 40 บาท (ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอาชีวข้าวพืช จังหวัดพิษณุโลก. 2558)

ทั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเชื้อราที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร คือ เชื้อราไตรโคเดอร์มาซึ่งเป็นเชื้อราที่พบทั่ว ๆ ไปในดิน เชเชษากพืช ชากระสตว์ อินทรีย์วัตถุ และบริเวณระบบ rakพืช (Tang et al., 2001 Harman et al., 2004; Vinale et al., 2008) สามารถแยกเชื้อไตรสุทธิ์จากดินธรรมชาติได้ง่าย เจริญบนอาหารเลี้ยงเชื้อรากหลายชนิด (จิระเดช เจ้มส่อง, 2547) มีการเจริญเติบโตเร็ว ผลิตสปอร์ร์ได้มาก เชื้อรากนิดนึ่นมีทรายสายพันธุ์ ซึ่งมีรายงานมากกว่า 30 ชนิด (Tang et al., 2001) ซึ่งบางสายพันธุ์มีประสิทธิภาพในการควบคุมโรคพืช บางสายพันธุ์มีประสิทธิภาพในการควบคุมโรคพืช บางสายพันธุ์สามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช (เกษตร สร้อยทอง, 2551)

ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอัตราการออกของเมล็ดข้าวและอัตราการแตกกอของต้นข้าวโดยเชื้อราไตรโคเดอร์มา จะต้องศึกษาเรื่องการออกของเมล็ดข้าวเพื่อนำไปคำนวณหาอัตราการออกของเมล็ดข้าว โดยในการหาอัตราการออกของเมล็ดข้าว สามารถคำนวณได้จากจำนวนของเมล็ดที่มีการออกหารด้วยจำนวนเมล็ดทั้งหมด (Finch-Savage, 2015)

วิธีการทดสอบการออกของเมล็ดข้าว ผู้วิจัยได้ทดสอบโดยการเพาะเมล็ดข้าวจำนวน 50 เมล็ด นับจำนวนต้นกล้าที่งอก จากการเพาะเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม คือ มีความชื้น และอุณหภูมิที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาอัตราการออกของเมล็ดข้าวและอัตราการแตกกอของต้นข้าวโดยเชื้อราไตรโคเดอร์มา

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 ระยะเวลาในการทำวิจัย

ตารางที่ 1 แผนการทดลอง

ขั้นตอนการดำเนินงาน	กันยายน พ.ศ. 2564			ตุลาคม พ.ศ. 2564		
	1-10	11-20	21-30	1-10	11-20	21-31
1. การเพาะเชื้อราไตรโคเดอร์มา	➡					
2. ทดสอบอัตราการงอกของเมล็ด		➡				
3. ทดสอบการลดชีวิตของต้นกล้า และอัตราการแตกกอของต้นกล้า			➡			

ตอนที่ 1 วิธีการเพาะเชื้อราไตรโคเดอร์มา

- 1.1 หุ่งข้าวจำนวน 1 กิโลกรัม โดยใช้อัตราส่วนของข้าว : น้ำเปล่า 3 : 2
- 1.2 นำข้าวที่หุ่งมาแบ่งใส่ถุงขนาด 6×11 นิ้ว ถุงละ 100 กรัม (ภาพที่ 1ก)
- 1.3 นำเชื้อราไตรโคเดอร์มา มาหยดใส่ถุงข้าว ถุงละ 20 หยด (ภาพที่ 2ข)
- 1.4 นัดถุงข้าวด้วยหนังยาง จากนั้นเชื่อมถุงข้าวเพื่อให้ข้าวสัมผัสกับหัวเชื้อได้อย่างทั่วถึง
- 1.5 เจาะรูถุงข้าวให้มากที่สุดด้วยเข็มหมุดที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วยแอลกอฮอล์
- 1.6 นำถุงข้าวที่ผ่านการเพาะเชื้อแล้วไปพักในกล่องเพื่อควบคุมแสง อุณหภูมิ และความชื้นให้เหมาะสม
- 1.7 ทุก 3 วัน ให้กลับด้านถุงข้าวที่เพาะเชื้อจนครบ 10 วัน และเมื่อครบ 10 วัน จะสังเกตเห็นข้าวในถุง เพาะเปลี่ยนเป็นสีเขียวเข้ม

(ก)

(ข)

ภาพที่ 1 การเพาะเชื้อราไตรโคเดอร์มาเพิ่ม

ตอนที่ 2 ทดลองการงอกงามของเมล็ดข้าว

- 2.1 ผสมเชื้อราไตรโคเดอร์มา กับน้ำในอัตราส่วน เชื้อรา 100 กรัม : น้ำ 15 ลิตร และกรองจากข้าวออก (ภาพที่ 2ก)
- 2.2 นำเมล็ดข้าวเปลือก (ข้าวปุทุมธานี 1) มาห่อด้วยผ้า ห่อละ 50 เมล็ด จำนวน 6 ห่อ ดีอ (ภาพที่ 2ข)

(ก)

(ข)

ภาพที่ 2 การเตรียมเชื้อราไตรโคเดอร์มาและเมล็ดข้าวเพื่อทดลองการงอกงาม

2.3 นำเมล็ดข้าวที่แบ่งไว้แล้ว 3 ห่อ มาแช่ในน้ำเปล่า และอีก 3 ห่อ มาแช่ในน้ำที่ผสมเชื้อไตรโคเดอร์มา โดยใช้เวลาเช่น 3 วัน จากนั้นนำขึ้นมาพักไว้ 4 วัน (ภาพที่ 3ก)

2.4 เมื่อครบ 7 วัน สังเกตการงอก粒 นับจำนวนเมล็ดข้าวที่งอก粒 และหาค่าเฉลี่ย อัตราการงอก粒 ระหว่างเมล็ดข้าวที่แช่ในน้ำธรรมชาติ กับข้าวที่แช่ในน้ำที่ผสมเชื้อไตรโคเดอร์มา (ภาพที่ 3ข) ทำ 3 ชั้น

(ก)

(ข)

ภาพที่ 3 แข็งเมล็ดข้าวในน้ำกรดต้นการงอก粒 ครบ 3 วัน นับเมล็ดข้าวที่งอก粒หาค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 3 ทดลองการงอกของเมล็ดข้าวและการแยกก่อ

3.1 นำเมล็ดข้าวที่รากงอกแล้วไปทดลองปลูกต่อจำนวน 6 กระถาง (กระถางขนาด 20 นิ้ว) แบ่งเป็น 3 กระถาง ใช้เมล็ดข้าวงอกที่แช่น้ำธรรมชาติ อีก 3 กระถาง ใช้เมล็ดข้าวที่แช่ในน้ำที่ผสมเชื้อไตรโคเดอร์มา (ดินที่ใช้ปลูกเป็นดินที่มาจากแหล่งเดียวกันและปลูกไว้ในสถานที่ใกล้เคียงกัน) ใช้เมล็ดข้าวงอกกระถางละ 50 เมล็ด (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 4 ปลูกเมล็ดข้าวงอก 3 กระถางแรก ใช้เมล็ดข้าวที่แช่น้ำธรรมชาติ อีก 3 กระถาง เป็นเมล็ดข้าวที่แช่ในน้ำที่ผสมเชื้อไตรโคเดอร์มา

3.2 ให้น้ำทุกวัน โดย 3 กระถางแรก (ใช้เมล็ดข้าวที่งอกจากการแช่น้ำธรรมชาติ) ใช้น้ำธรรมชาตในการรดน้ำ และข้าวอีก 3 กระถาง (ใช้เมล็ดข้าวที่งอกจากการแช่น้ำที่ผสมเชื้อไตรโคเดอร์มา) ใช้น้ำที่ผสมเชื้อไตรโคเดอร์มาใช้ในการรดน้ำ อัตราส่วนเชื้อราไตรโคเดอร์มา 100 กรัม ต่อน้ำ 10 ลิตร โดยน้ำที่ใช้ในการรดน้ำมีปริมาณที่เท่ากัน (ภาพที่ 5)

3.3 เมื่อครบเวลา 21 วัน สังเกตความแตกต่างของความสมบูรณ์ จำนวนกอที่แตก ระหว่างข้าวที่ให้น้ำธรรมชาติและข้าวที่ให้น้ำผสมเชื้อไตรโคเดอร์มาในการรด

(ก)

(ข)

ภาพที่ 5 ให้น้ำเปล่าและน้ำผوضทุกวันเป็นเวลา 1 เดือน

3. ผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการใช้เชื้อร้าไทรโคเดอร์มาต่ออัตราการออกและการเจริญเติบโตของต้นข้าวพบว่า ชุดทดลองที่แข็งด้วยน้ำผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มาและใช้น้ำผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มาในการรดน้ำ มีอัตราการออกของเมล็ดข้าวและอัตราการแตกกอของต้นข้าวสูงกว่าชุดทดลองข้าวที่แข็งด้วยน้ำเปล่าและใช้น้ำเปล่าในการรดน้ำ คือ ชุดทดลองข้าวที่แข็งด้วยน้ำผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มามีเบอร์เช็นต์การออกของเมล็ดข้าว 95.00 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์ต่อกองของต้นข้าวเฉลี่ย 94.67 เปอร์เซ็นต์และเบอร์เช็นต์การแตกกอของต้นข้าวเฉลี่ย 84.66 เปอร์เซ็นต์ ส่วนชุดทดลองข้าวที่แข็งด้วยน้ำเปล่ามีเบอร์เช็นต์การออกของเมล็ดข้าวเฉลี่ย 85.00 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์การออกของต้นข้าวเฉลี่ย 78.67 เปอร์เซ็นต์ และเบอร์เช็นต์การแตกกอของต้นข้าวเฉลี่ย 53.34 เปอร์เซ็นต์

1. การออกراكของเมล็ดข้าว

เปรียบเทียบอัตราการออกراكของเมล็ดข้าว ระหว่างชุดทดลองที่กระตุ้นการออกด้วยการแข่น้ำที่ผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มา และน้ำเปล่าเป็นเวลา 7 วัน ดังตารางที่ 1 โดยสังเกตจากจำนวนเมล็ดข้าวที่ออก

ตารางที่ 2 การออกراكของเมล็ดข้าว

จำนวนวัน	จำนวนเมล็ดข้าวที่ออกراك (50 เมล็ด)							
	ชุดทดลองแข่น้ำผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มา				ชุดทดลองแข่น้ำเปล่า			
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	เฉลี่ย	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	เฉลี่ย
1	0	0	0	0.00	0	0	0	0.00
2	13	15	19	15.67	13	11	13	12.33
3	33	31	37	33.67	25	27	19	23.67
4	47	43	45	45.00	33	29	31	31.00
5	48	47	46	47.00	42	41	43	42.00
6	49	47	46	47.33	43	41	43	42.33
7	49	47	46	47.33	43	41	43	42.33
% การออกراك	98.00	94.00	92.00	94.67	86.00	82.00	86.00	84.67

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดลองอัตราการออกراكของเมล็ดข้าว ชุดละ 50 เมล็ด จำนวน 3 ชุด ระหว่างชุดทดลองเมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำเปล่าและชุดทดลองเมล็ดข้าวแข็งด้วยน้ำที่ผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มา บันทึกจำนวนเมล็ดที่ออกทุกวัน จนครบ 7 วัน ชุดทดลองเมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำที่ผوضเชื้อร้าไทรโคเดอร์มามีจำนวนเมล็ดที่ออกมากเฉลี่ย 47.33 เมล็ด หรือมีเบอร์เช็นต์การออกเฉลี่ย 94.67 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของชุดทดลองเมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำเปล่า คือ มีจำนวนเมล็ดข้าวที่ออกเฉลี่ย 42.33 เมล็ด หรือมีเบอร์เช็นต์การออกเฉลี่ย 84.67 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 3 การหาค่า T-test เมล็ดข้าวที่งอก

ชุดทดลองที่	จำนวนเมล็ดข้าวที่งอก		ผลต่างของเมล็ดข้าวที่งอก (D)	D^2
	แข่น้ำผึ้งเชื้อร่าໄຕโรค์ เดอร์มา	แข่น้ำเปล่า		
1	49	43	6	36
2	47	41	6	36
3	46	43	3	9
รวม	142	127	15	81

จากตารางที่ 3 พบร่วมกันว่า เมล็ดข้าวที่งอกระหว่างเมล็ดข้าวที่แข่นด้วยน้ำผึ้งเชื้อร่าໄຕโรค์เดอร์มา กับเมล็ดข้าวที่แข่นด้วยน้ำเปล่า มีผลต่างของการออกเมล็ด ดังนี้

ชุดทดลองที่ 1 มีผลต่างของเมล็ดข้าวที่งอก เท่ากับ 6, ชุดทดลองที่ 2 มีผลต่างของเมล็ดข้าวที่งอก เท่ากับ 6, ชุดทดลองที่ 3 มีผลต่างของเมล็ดข้าวที่งอก เท่ากับ 3 ซึ่งสามารถนำมาคำนวณหาค่า T-test เท่ากับ 5

ค่า t จากตาราง (เมื่อ $df = n - 2$, $\alpha = .05$) เท่ากับ 2.92000 แสดงว่า เมล็ดข้าวที่แข่นด้วยน้ำผึ้งเชื้อร่าໄຕโรค์เดอร์มา มีปัจจัยชนิดที่สองของเมล็ดสูงกว่าเมล็ดข้าวที่แข่นด้วยน้ำเปล่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การออกของเมล็ดข้าวหลังจากยำปลูกในดิน

เปรียบเทียบอัตราการออกของต้นข้าวหลังจากยำปลูกในดิน ระหว่างชุดทดลองที่ให้น้ำเปล่าและให้น้ำที่ผสมเชื้อร่าໄຕโรค์เดอร์มาในการรดน้ำเป็นเวลา 21 วัน ดังตารางที่ 4 โดยสังเกตจากจำนวนของต้นข้าวที่งอกจากเมล็ดข้าวที่งอกแล้ว

ตารางที่ 4 เปอร์เซ็นต์การออกและเปอร์เซ็นต์การลดชีวิตของต้นกล้า

จำนวนวันที่ ใช้ในการ ออกของต้น ข้าว	จำนวนต้นข้าวที่งอก							
	ชุดทดลองให้น้ำผึ้งเชื้อร่าໄຕโรค์เดอร์มา				ชุดทดลองให้น้ำเปล่า			
	ชุดที่ 1 (49 เมล็ด)	ชุดที่ 2 (47 เมล็ด)	ชุดที่ 3 (46 เมล็ด)	เฉลี่ย (47.33 เมล็ด)	ชุดที่ 1 (43 เมล็ด)	ชุดที่ 2 (41 เมล็ด)	ชุดที่ 3 (43 เมล็ด)	เฉลี่ย (42.33 เมล็ด)
1	0	0	0	0.00	0	0	0	0.00
2	13	11	7	10.33	7	6	4	5.67
3	33	14	20	22.33	11	7	11	9.67
4	39	18	27	28.00	17	18	14	16.33
5	40	20	30	30.00	20	26	22	22.67
6	41	31	36	36.00	27	28	28	27.67
7	41	43	40	41.33	33	38	36	35.67
8	42	46	45	44.33	40	39	38	39.00
9	42	46	45	44.33	40	39	39	39.33
10	43	47	45	45.00	40	39	39	39.33
11	45	47	46	46.00	40	39	39	39.33
12	46	47	46	46.33	40	39	39	39.33

13	48	47	46	47.00	40	39	39	39.33
14	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
15	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
16	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
17	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
18	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
19	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
20	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
21	49	47	46	47.33	40	39	39	39.33
% การออก ต้นข้าว	100.00	100.00	100.00	100.00	93.00	95.10	90.70	92.93

จากตารางที่ 4 แสดงอัตราการออกของเมล็ดข้าวหลังจากย้ายปลูกในดิน โดยนำเมล็ดที่ออกراكแล้วมาหัวน้ำในกระถาง 2 ชุด คือ ชุดทดลองที่แข็งด้วยน้ำเปล่าก่อนให้น้ำเปล่าต่อ กับชุดทดลองที่แข็งด้วยน้ำที่ผสมเข้ากับโคเดอร์มา ก่อนให้น้ำผสมเข้ากับโคเดอร์มาต่อ โดยให้น้ำติดต่อกัน 21 วัน พบร้า ชุดทดลองเมล็ดข้าวออกที่แข็งด้วยน้ำผสมเข้ากับโคเดอร์มาและให้น้ำผสมเข้ากับโคเดอร์มา มีจำนวนเมล็ดที่ออกเป็นต้นข้าวเฉลี่ย 47.33 เมล็ด หรือเปอร์เซ็นต์การออกเป็นต้นข้าว 100.00 เปอร์เซ็นต์ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของชุดทดลองเมล็ดข้าวออกที่แข็งด้วยน้ำเปล่า คือ มีจำนวนเมล็ดข้าวที่ออกเป็นต้นข้าวเฉลี่ย 39.33 เมล็ด หรือเปอร์เซ็นต์การออกเป็นต้นข้าว 92.93 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 5 การหาค่า T-test การทดสอบชีวิตของต้นกล้า

ชุดทดลองที่	จำนวนต้นข้าวที่รอดชีวิต		ผลต่างของต้นข้าวที่รอดชีวิต (D)	D ²
	รถด้วยน้ำผสมเข้ากับโคเดอร์มา	รถด้วยน้ำเปล่า		
1	49	40	9	81
2	47	39	8	64
3	46	39	7	49
รวม	142	118	24	194

จากตารางที่ 5 พบร้า จำนวนต้นข้าวที่รอดชีวิตระหว่างชุดทดลองเมล็ดข้าวที่รถด้วยน้ำผสมเข้ากับโคเดอร์มา กับชุดทดลองเมล็ดข้าวที่รถด้วยน้ำเปล่า มีผลต่างการทดสอบชีวิตของต้นข้าว ดังนี้

ชุดทดลองที่ 1 มีผลต่างการทดสอบชีวิตของต้นกล้า เท่ากับ 9, ชุดทดลองที่ 2 มีผลต่างการทดสอบชีวิตของต้นกล้า เท่ากับ 8, ชุดทดลองที่ 3 มีผลต่างการทดสอบชีวิตของต้นกล้า เท่ากับ 7 ซึ่งสามารถนำมาคำนวณหาค่า T-test เท่ากับ 13.87

ค่า t จากตาราง (เมื่อ df $n - 1 = 2$, $\alpha = .05$) เท่ากับ 2.9200 แสดงว่า ต้นข้าวที่ใช้น้ำผสมเข้ากับโคเดอร์มา มีเปอร์เซนต์การทดสอบชีวิตของต้นข้าวสูงกว่าต้นข้าวที่ใช้น้ำเปล่าในการทดสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การแตกกอของข้าวหลังจากปลูกลงดินเป็นเวลา 21 วัน

เปรียบเทียบอัตราการแตกกอของต้นข้าวหลังจากย้ายมาปลูกในดิน ระหว่างชุดทดลองที่ให้น้ำเปล่าและให้น้ำที่ผสมเข้ากับโคเดอร์มาในการทดสอบเป็นเวลา 21 วัน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การแตกกอของข้าว

ชุดทดลองใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา				ชุดทดลองใช้น้ำเปล่า			
ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	เฉลี่ย	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	เฉลี่ย
40	43	44	42.33	27	29	24	26.67
80.00	86.00	88.00	84.66	54.00	58.00	48.00	53.34

จากตารางที่ 6 ผลการสังเกตการแตกกอของต้นข้าว พบร้า ชุดทดลองที่ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในการรด แตกกอเฉลี่ย 42 กอ และมีเปอร์เซ็นต์การแตกกอ เฉลี่ย 84.66 เปอร์เซ็นต์ แตกกอสูงกว่าค่าเฉลี่ยของชุดทดลองที่ใช้น้ำเปล่าในการรดซึ่งแตกกอเฉลี่ย 26 กอ และมีเปอร์เซ็นต์การแตกกอ เฉลี่ย 53.34 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 7 การหาค่า T-test การแตกกอของต้นข้าว

ชุดทดลองที่	จำนวนการแตกกอของต้นข้าว		ผลต่างการแตกกอของต้นข้าว (D)	D^2
	ลดด้วยน้ำผึ้งเชื้อราไตรโคเดอร์มา	น้ำเปล่า		
1	40	27	13	169
2	43	28	14	196
3	44	24	20	400
รวม	127	80	47	765

จากตารางที่ 7 พบร้า จำนวนการแตกกอของต้นข้าวที่ระหว่างข้าวที่ลดด้วยน้ำผึ้งเชื้อราไตรโคเดอร์มา กับต้นข้าวที่ใช้น้ำเปล่าในการรด มีผลต่างการแตกกอของต้นข้าว ดังนี้

ชุดทดลองที่ 1 มีผลต่างการแตกกอของต้นข้าว เท่ากับ 13, ชุดทดลองที่ 2 มีผลต่างการแตกกอของต้นข้าว เท่ากับ 14, ชุดทดลองที่ 3 มีผลต่างการแตกกอของต้นข้าว เท่ากับ 20 ซึ่งสามารถนำมาคำนวณหาค่า T-test เท่ากับ 7.01

ค่า t จากตาราง (เมื่อ df n – 1 = 2, $\alpha = .05$) เท่ากับ 2.9200 แสดงว่า ชุดทดลองต้นข้าวที่ใช้น้ำผึ้งเชื้อราไตรโคเดอร์มา มีเปอร์เซ็นต์แตกกอของต้นข้าวสูงกว่าชุดทดลองต้นข้าวที่ใช้น้ำเปล่าในการรด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 สรุปผลการวิจัย

ชุดทดลองที่	ใช้น้ำผึ้งเชื้อราไตรโคเดอร์มา			ใช้น้ำเปล่า		
	การออกของเมล็ด	การรอดชีวิตของต้นกล้า	การแตกกอ	การออกของเมล็ด	การรอดชีวิตของต้นกล้า	การแตกกอ
1	49	49	40	43	40	27
2	47	47	43	41	39	29
3	46	46	44	43	39	24
เฉลี่ย	47.33	47.33	42.33	42.33	39.33	26.67

จากตารางที่ 8 ชุดทดลองเมล็ดข้าวใช้น้ำผึ้งเชื้อราไตรโคเดอร์มาในการแข่งและรด มีผลต่อการออกของเมล็ด การรอดชีวิตของต้นกล้า และการแตกกอของต้นข้าว สูงกว่าชุดทดลองเมล็ดข้าวใช้น้ำเปล่าในการแข่งและรด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อภิปรายผลการวิจัย

1. การใช้น้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มาในการแข่งเมล็ดมีประสิทธิภาพต่ออัตราการออกของเมล็ด คือ เมื่อเปรียบเทียบอัตราการออกของเมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำเปล่ากับเมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มา เมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำที่ผสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มามีอัตราการออกของเมล็ดสูงกว่าเมล็ดข้าวที่แข็งด้วยน้ำเปล่า

2. การใช้น้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มาในการลดมีประสิทธิภาพต่อการลดชีวิตของต้นข้าว คือ เมื่อเปรียบเทียบการลดชีวิตของต้นข้าว ระหว่างต้นข้าวที่รดด้วยน้ำเปล่ากับต้นข้าวที่รดด้วยน้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มา ต้นข้าวที่รดด้วยน้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มามีอัตราการลดชีวิตของต้นข้าวสูงกว่าต้นข้าวที่รดด้วยน้ำเปล่า

3. การใช้น้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มาในการลดมีประสิทธิภาพต่อการแตกกอของต้นข้าว คือ เมื่อเปรียบเทียบการแตกกอของต้นข้าว ระหว่างต้นข้าวที่รดด้วยน้ำเปล่ากับต้นข้าวที่รดด้วยน้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มา ต้นข้าวที่รดด้วยน้ำผึ่งสมเขื้อร่าໄตrocdeor์มามีอัตราการแตกกอของต้นข้าวสูงกว่าต้นข้าวที่รดด้วยน้ำเปล่า

ทั้งนี้ เพราะเชื้อร่าໄตrocdeor์มาเป็นเชื้อร่าที่สามารถควบคุมโรคพืชได้มากนัย มีการซักนำให้เกิดการต้านทานโรคต่าง ๆ และส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นพืช เช่นการแตกกอ ความแข็งแรงต้นกล้า ส่งผลให้กระบวนการผลิตทางการเกษตร มีการใช้เมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าพันธุ์ที่น้อยลง แต่กลับได้ผลผลิตทางการเกษตรเท่าเดิมหรือสูงขึ้นซึ่งถือเป็นผลดีตั้นทุนทางการเกษตรได้เป็นอย่างดี จึงเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตร

5. กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีต้องขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่ให้คำปรึกษา ขอขอบคุณ สมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจในการทำวิจัย และขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย และก้าวตามมิตรทุกท่านไม่สามารถกล่าว Namen ในที่นี้ได้หมดที่ช่วยเหลือผู้วิจัยซึ่งขอขอบคุณทุกท่าน ไว้ ณ โอกาสนี้ คุณประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณลูกศิษย์ที่ได้รับการสนับสนุน บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

6. เอกสารอ้างอิง

- เกณฑ์ สร้อยทอง. (2551). เทคโนโลยีการควบคุมโรคพืชโดยเชื้อร่า. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 213 หน้า.
- จิระเดช แจ่มสว่าง วรรณวิไล อินทนุ และ วัลย์ คุ้มช้าง. (2544). ประสิทธิภาพของเชื้อร่า Trichoderma harzianum สูตรสำเร็จต่าง ๆ ในการควบคุมโรคโคนเน่าของถั่วฝักยาวที่ เกิดจากเชื้อร่า Sclerotium rolfsii การประชุมทางวิชาการประจำปีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 39 พิเศษศาสตร์ การส่งเสริมการเกษตร และการสื่อสารการเกษตร กรุงเทพ ประเทศไทย หน้า 236-242.
- อิตารัตน์ เสือทรงศิล แล้วพัชราวดี ศรีบุญเรือง. (2561). การใช้เชื้อร่าໄตrocdeor์มาควบคุมโรคพืชของเกษตรกร. กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้. (2564). การทดสอบเมล็ดพันธุ์ (ออนไลน์). <https://web.agri.cmu.ac.th/> เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเพื่อชุมชน, สี่บ้านเมือง 2 สิงหาคม 2564.
- ศุนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอาหารพืช จังหวัดพิษณุโลก. (2558). เชื้อร่าโรคพืช. [แผ่นพับ] พิษณุโลก: ชุมชนสหกรณ์การเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร. แห่งประเทศไทย.
- Finch-Savage. (2015). อัตราการออกของเมล็ด ที่มีผลต่อการหาค่าอัตราการออกของเมล็ดข้าวด้วยวิธีการประมาณผลลัพธ์. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์มสเตทเวิร์น, 567 – 591
- Harman et al., (2004). Trichoderma species- opportunistic, avirulent plant symbionts. *Nature Reviews Microbiology*, 2, 43-56.
- Tang et al., (2001). Research and Application of Trichoderma spp. in Biological Control of Plant Pathogens. In: Bio-Exploitation of Filamentous Fungi (eds. Pointing, S.B. and Hyde, K.D.), *Fungal Diversity Research Series*, 6, 403-435.
- Vinale et al., (2008). Trichoderma plant pathogen interactions. *Soil Biology & Biochemistry*, 40, 1-10.